

Zlomená ruka

Jana Rychterová

Jana Rychterová

Já jsem spad a zlo-mil jsem si ru-ku. U - či - tel - ka ří - ka - la mi: Ach, ty klu - ku!
Z klou zač - ky jsem sje - la ja - ko stře - la, do - teď - ka jsem do - pa - da - la vždy - cky ce - lá.
Dí - tě zla - té, máš zlo - me - nou ru - ku, to se sta - lo mi - li - o - nu holek ba i klu - ků.

5

se člověk o - to - čí, on už za - se di - vo - čí. Tak - že v cu - ku le - tu zlo - me - ni - na je tu.
Ná - hle se to po - ve - de a bo - lest ru - kou pro - je - de, tak - že v cu - ku le - tu zlo - me - ni - na je tu.
Trochu to i za - mr - zí, ně - kdy do - jde na sl - zy, když to sá - dra spra - ví, tak jsme a - le zdra ví.

9

Jen jsem šel a zlo - mil jsem si ru - ku. Pře - ce ne - jsem je - di nej ze všech klu - ků!
Sklou - zla jsem a zlo - me - ná je ru - ka, ne - mů - žu se u - če - sat a to jsou mu - ka.
V ne - mo - cni - ci spra - ví - me ti tě - lo, pří - ště by to vět - ší pozor dá - vat chtě - lo.

13

Zlo - me - ni - na ne - ní kli - ka daj ti a - le sá - dru v bar - vě tri - ka.

17

Co se sta - lo, to se dě - lo, pří - ště vět - ší po - zor na svý tě - lo.